

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

ŠPAŇELSKO 2016 - Pyreneje

Aragon – Španělsko

Úvod

Vypadalo to, že se letos už nic konat nebude. Pak, ale přišel šéf v práci s tím, že si musím do konce roku vybrat nějakou dovolenou, které mám stále nějak hodně. Na delší cestu to už nepůjde zařídit, ať už časově tak i kvůli holkám. Nakonec padá rychlá volba na uskutečnění druhé cesty po Pyrenejích, která na jaře nějak nevyšla. Není na co čekat, protože už je konec září a počasí už taky asi lepší nebude.

Den 1

Čtvrtek 29.9. 2016, 14°C, 9:00 h, Třebívlice CZ

Auto 87 541 km, ujeté 786 km

Moto 32 759 km, ujeté 0 km

Ráno vstáváme a uděláme si nějakou snídani. Pak odvedu Lauru do školy. Včera už jsem připravil nejnnutnější věci na cestu. Tak dnes mi zbývá dobalit poslední zbytky a dodělat to co včera nešlo. Připojuji paleták za auto a nakládám na něj motorku. Naložím věci do kufru auta. Jde to rychle, nemusí se to skládat a rovnat jako na motorce. Před 9h mám vše hotovo a jsem připraven vyrazit na cestu. Rozloučím se, se zbytkem rodiny a vyrážím. Jedu na Louny, Rakovník. Na kraji Rakovníka zastavuji u obchodáku. Sháním bombu k vaříči. Problém je, že u nás v Čechách je už po sezóně a tak se bomba nedá sehnat. U nás je všeobecně všechno problém. Ve Francii, to asi problém nebude. Tak to nechám až tam. Zajdu aspoň do Tesca nakoupí nějaké zásoby na cestu. Po nákupu jedu dál. Projíždím lesy směrem na Krivoklát. Projedu nějakou díru a motorka se nějak podezřele natočí. Hned zastavuji a

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

zjišťuji, že prasknul jeden z popruhů, kterými je přikurtovaná. Vyměním ho za jiný. Vzal jsem jich několik do rezervy. Už se mi to stalo, že nějaké popruhy praskly. Je dobré je po nějakém čase vyměnit za nové. Čas se na nich podepisuje. Po výměně už dojezu do Žebráku, kde se dostávám k dálnici. Najíždím na ní a jedu okolo Plzně na Rozvadov. Zastavuji na benzínce jako obvykle. Netankuji na dálnici, kde je vysoká cena. (24 l, 29.90 Kč/l, 729 Kč, ujeto: 188 km, tach: 87 729 km) Ještě natankuji 10 l do motorky na platáku. Dám si kafe a pokecám tu s jedním pánem. Pokračuji dál a po chvíli už jsem v Německu. Venku je pěkně a modro. Mírím stejnou cestou jako na jaře na Norimberk a Heilbron. Přes Norimberk projíždím, nebo spíš popojíždím v pěkné zácpě. Docela se tu zdržím. Pak jedu až do Heilbronu, kde se to opakuje. Zase další zácpa. Tady strávím opravdu pěknou spoustu času. Najíždím na dálnici A5 na Basel. Vede dolů na jih okolo Rýna. Je tu hustý provoz a ke všemu se tu s vozejkem nesmí předjíždět. Cestou dělám několik zastávek, na jedné si dám oběd. Vidím několik aut s motorkami na vozících. Koukám, že nejsem sám, kdo si jede ještě na jih trochu zajezdit v teple, než udeří zima. Venku je stále parádní teplota je 28°C. Míjím Freiburg a po chvíli najíždím na most přes Rýn. Prejedu na druhou stranu a jsem ve Francii. Projedu okolo Mulhouse a jedu na Belfort. Slunce už zapadá, ale je stále 25°C. Před Belfortem sjíždím z dálnice a platím mýto 2,8 e. Dojíždím do města a jedu rovnou do známého kempu u jezera. Do kempu příjím v 19:30 hod. Zaparkuji na recepci a jdu se ubytovat. Cena je 13 e. Zajedu na své obvyklé místo vzadu a postavím si tu stan. Dělal si večeri a odpočívám venku, kde je příjemně teplo. Relaxuji až do 22h a jdu spáchat očistu a zalézám do stanu.

Den 2

Pátek 30.9. 2016, 16°C, 9:00 h, Belfort F

Auto 88 327 km, ujetu 530 km

V noci je trochu chladněji, ale není to takové, jak jsem očekával. Myslel jsem si, že to bude horší. Jsem přeci jen dost na severu a je skoro říjen. No o to je to lepší a veselejší. Dělal si snídani a mezi tím suším a balím věci. Lidé je v kempu taky docela dost, a někteří už také balí. Zajdu si na recepci zjistit do kdy tu mají otevřeno. To pro případné ubytování na zpáteční cestě. To je jedna z věcí, které bude asi v říjnu trochu problém. Myslím si, že kempy budou už zavírat a tak bude trochu sranda něco hledat. Před 9h mám sbaleno a vydávám se na další cestu. Zajedu na benzínku hned na konci města, kde tankuji (39 l, 1.28 e/l, 50 e, ujetu: 600 km, tach: 88 329 km). Vracím se z Belfortu na dálnici a pokračuji dál na Besancon. V Besanconu sjíždím z dálnice a platím mýto 7,9 e. Projíždím okolo města po obchvatu. Dojezu za řeku, kde najíždím na hlavní silnici vedoucí na Lons a pak Bourg-en-Bresse. Cestou se zastavuji ve známém supermarketu, kde koupím nějaké drobnosti a hlavně bombu na vařič. No vida tady sezóna asi neskončila. Jedu dál a před Bourg-en-Bresse je objížďka. Ta mě zavede přes dálnici na druhou straně a dál k Chalonu. Dojezu do města Louhans, kde se už držím značek na silnici značenou „Lion Bis“. Po cestě zahlédnu nějaké značky na park „Les Charmes“ u Sermoyer (GPS S46,50689 V4,98569). Je to pěkný park, kam se dá zajet s autem. Parkuji pod stromy a udělám si tu pauzu na oběd a kafe. Vede tu vyježděná cesta v písku. Za ní na druhé straně je dětské hřiště. Také jsou tu cedule s informacemi o parku. Jsou to písky, co tu zbyly, když tu bylo moře a roste na nich jakási trsovitá tráva. Dá se tu projít okruh o délce asi 2 km. Ten vás vede nejdříve lesem a pak do trochu otevřenější krajiny. Je tu výhled

na planiny s pískem. Nakonec se dostanete i na miniaturní pískové duny. Pěkné zpříjemnění po dlouhém sezení v autě. Po pauze pokračuji dál a silnice mě dovede až na N7 po které dojezu až na okraj Lyonu. Doprava houstne a spíš jen popojíždím. Najíždím zase na dálnici asi 20 km před městem. Jsem přesně na opačné straně města, než kam potřebuji jet. Rozhoduji se neobjíždět polovinu města a vezmu to po dálnici skrz centrum po 6. Musím zaplatit mýto 2,4 e. Jede se o něco pomaleji, ale jde to. Projedu město a ušetřím spoustu kilometrů. Dálnice mě navede rovnou na jih na jinou dálnici vedoucí na Bollene. Asi 50 km před Bollene se zatahuje a spouští se pěkný slejvák. Projedu ho a po chvíli je zase pěkně a sucho. Sjíždím z dálnice a zase platím mýto 14,2 e. Jedu do Pont-st-Esprit. Mírím rovnou do kempu, ve kterém jsem už párkrát byl. Odbočuji z hlavní silnice a koukám do kempu dole. Nikoho tam nevidím. No tak to mě nenapadlo, že tady už bude problém. Rozhoduji se jet do kaňonu Ardeche, kde je spousta kempů. Doufám, že aspoň jeden z nich bude otevřený. Zastavuji hned v prvním, který se nachází vlevo od silnice. Podjedu silnici a jsem v kempu. Stojí tu dvě auta a to je všechno. Zajdu na recepci a mají ještě dnes poslední den otevřeno. No jestli to takhle půjde dál, tak to se mám na co těšit. Ubytuji se za 12,2 e. Mají tu i internet, sice pomalý ale mají. Zjistím si, jak to vypadá s kempy na Pyrenejích. Podle internetu by měly mít otevřeno tak do poloviny října. Holt se bude muset improvizovat. Zajdu si vybrat nějaké místo a postavím stan. Venku je stále docela teplo a tak odpočívám u večere a vína pod lampou v kempu.

Den 3

Sobota 1.10. 2016, 17°C, 9:45 h, St. Martin Ardeche F

Auto 88 857 km, ujeté 395 km

Od rána prší. Déšť bubnuje do stanu a nechce se mi ani vylézt. Ne a ne to přestat. Kdyby to ještě chvíli vydrželo, mohl jsem to v klidu zabalit suché. Jenže jen to přesně naopak. Spíš se to zhoršuje a přidává se i bouřka. Vytahuji deštník a snažím se nějak zabalit, aby vše nebylo turch. Nakonec to dopadne tak, že naházím všechno do kufru auta a zabalím to do plachty. Pak to někde usuším. To je výhoda auta. Na motorce by to byl pěkný nářez. Za recepcí jsou umývárny a WC. Je tu i taková přesahující stříška. Odnesu si tam věci a uvařím si čaj a udělám si tu něco k snídani. Po snídani věci uklidím do auta a dám si ještě sprchu před cestou. Když mám všechno hotové zamávám majitelům kempu a odjíždím. Vracím se zpět stejnou cestou do Pont-st-Esprit. Když jedu okolo kempu u řeky tak zahlédnu nějaké karavany v tom druhém kempu co je o kus dál přímo u řeky za mostem. No měl jsem se tam včera zajít podívat. Nicméně kemp jsem našel. Zato na zpáteční cestě to bude asi zajímavější. Zajíždím na benzínku přímo v centru, kde zase tankuji (38 l, 1.35 e/l, 51.5 e, ujeté: 535 km, tacho: 88 864 km). Vracím se na dálnici u Bollene a pokračuji dál na jih. Jedu na podle cedulí na Barcelonu. Před Montpelierem platím mýto 9,8 e. Pokračuji stále dál a po cestě pořád prší. U Beziers konečně přestává pršet. Rychle se dělá pěkně. Dojíždím až před Bolou, kde opouštím dálnici v Perpignan. Platím mýto 14,4 e. Dálnice navazuje na neplacenou čtyřproudovku 101 vedoucí na Andoru. Teplota venku už dosahuje 25°C. Na konci se silnice změní na klasickou a začne stoupat nahoru do Pyrenej. Tak jsem konečně tady. Teplota pomalu klesá s nadmořskou výškou až na 16°C. Jedu po straně hory a vedle sebe mám pěkný výhled na údolí. Jezdí tu nějaký vlak. Občas jsou vidět koleje na protější straně kopce a občas jsou vidět

pěkné mosty. Nakonec přejíždím první paso ve výšce 1539 m.n.m. Z pasa sjedu na náhorní plošinu, kde je teplota 22°C. Venku je pěkně. Jen na okolních kopcích jsou vidět mraky. Mírím rovnou do města Bourg-Madame, kde jsem byl na jaře v kempu. Domlouval jsem se s paní majitelkou, že bych si tu nechal auto a jel dál na motorce. Zaparkuji v kempu a chvíli čekám na majitelku. Domlouváme se, jak to uděláme a nakonec se jdu ubytovat a postavit stan na úplně stejném místě jako na jaře. Jdu na recepci zaplatit za kemp 15 e. Pak se vydávám do města do Carefouru pro doplnění zásob. Vracím se zpět do kempu, kde si dělám večeři a připravuji věci na zítra. Trošku to začíná foukat a na vrcholcích okolních kopců se blýská. Pro jistotu připevním na stan plachtu. Mezitím všechno perfektně uschlo. Vypadá to, že se asi zase něco přižene.

Den 4

Neděle 2.10. 2016, 17°C, 10:00 h, Bourg-Madame F

Auto 89 252 km, ujeté 0 km

Moto 32 759 km, ujeté 266 km

Celou noc leje a leje. Plachta na stanu se osvědčila. Ráno když vykouknu ze stanu, je všude okolo mlha. Pomalu se to, ale začíná vybírat, tak doufám, že bude líp. Balím a připravuji věci, co si vezmu sebou dál na motorce. Sundávám motorku z pláťáku a nasazuji na ní bágly. Příprava mi zabere dost času, připraven jsem, okolo 10 h. Ostatní věci dávám do kufru auta, jako rezervu. Výhoda je, že v autě člověk může vést i něco do rezervy. Domlouvám se, se synem majitelky kempu, kam dát auto na několik dnů než projedu Pyreneje podle plánu. Říkám, že ho mám i s vlekem postavit vedle recepce hned za koupelnu. Tak ho tam postavím, ale moc se mi to nelíbí. Jezdí okolo nějaký prcek na kole a mohl by do pláťáku narazit a něco si udělat. Jdu tedy zase na recepci a říkám mu co a jak. Musíme vymyslet něco jiného. Tak vymyslí, že ho mám strčit mezi mobilehoumy. Ptám se, jestli to nebude někomu překážet. Tvrdí, že už mají zazimováno a nikdo sem už nepřijede. No aspoň auto s vlekem není tak na ráně. Pak se doobléknu a vracím se k motorce. Nastartuji. Na palubce se objeví kód 22. Všechno funguje, jen nejde přepnout počítadlo na km. Přepnout jde jen teplota a teplota nasávaného vzduchu. Jenže ta píše místo teploty ALO. Už mě svítá, chyba bude asi u senzoru teplotního čidla v AirBoxu. Tohle je snad zakleté místo. Kdybych s motorkou doma nejezdil tak neřeknu ani popel. No nic jiného nezbývá, než se svléknout a shodit zase nádrž. Je to jako na jaře na stejném místě. Asi na těch mantrách něco bude. Musím demontovat tlumič řízení, kryty a pak sundávám nádrž. Už to mám v ruce. Moc času mi to nezabere. Koukám na čidlo a není u něj kabel. Konektor vypadl během jízdy na pláťáku a leží hned vedle AirBoxu. Nasazuji konektor a ten zacvakne. Napadá mě jen, že byl špatně docvaklý a po cestě se vyklepal. Vracím nádrž a startuji. Objevuje se teplota a všechno funguje jak má. Paráda. Tak všechno smontuji dohromady a jsem snad připraven na druhý pokus. Nasedám a startuji. Mávám majitelce u recepce a opouštím kemp. Vydávám se na své první kilometry. Dojedu na hlavní silnici a přes hranici projedu do Španělska do Puigcerdy. Za městem najedu na N260 a mířím na La Seu. Počasí je dobré, ale trošku chladnější. Odbočím na jih do vesnice Arfa. Tady začíná silnice stoupat na paso směrem na Sort. Silnice je samá zatáčka a tak si cestu pořádně užívám. Sice jsem tenhle kousek už jednou jel, ale to se neomrzí. Přejíždím první paso na motorce. XXX Pak dojedu do města a silnice se zas stáčí kus na jih. Jedu na La Pobla

de Segur. Silnice je naprosto super. Okolní krajina taky. Je tu řeka a nádrž. Na druhé straně hnědé skály se spoustou tunelů a zataček. Zastavuji za jedním tunelem a fotím úžasný výhled na kaňon a oranžové skály. Odbočuji na sever, ale stále se držím N260. Ta mě vlastně bude provázet celou dobu. Jedu na El Pont de Suert. Cesta vede přes hory a několik pas. První je paso Pervers 1350 m.n.m. a vede na něj široká silnice s pomalým a dlouhým stoupáním. Pokračuji na další paso Col de Viu 1325 m.n.m. Zastavuji, kochám se okolní krajinou a po cestě potkávám jen několik málo aut a pár motorkářů. Sjíždím z pasa, dolů do města El Pont de Suert zajíždím na pumpu a tankuji (10 l, 1.20 e/l, 12.1 e, ujetu: 172 km, tacho: 32 931 km). Opět se vydávám dál na sever a pak se zase stočím na západ. Jedu na Castejon de Sos. Silnice celou dobu stoupá na další paso Collado de Fades 1470 m.n.m. Klesám zase dolů a silnice je úzká a vede nádhernými kaňony. Cestou několikrát zastavuji a jen se tak kochám výhledem anebo dělám nějaké to foto. Dojíždím do města Campo. Z Campa do Antsy je to asi 30 km. Silnice a krajina je docela nudná, oproti tomu čím jsem projížděl doteď. Je to rovná a široká silnice. Jsem tam za chvíli. Venku je nádherně modro a na nebi je jen sem tam nějaký malý bílý mrak. Teplota už je na 27°C. Hledám kemp v Aintse, ten který jsem si našel na internetu. Najdu ho bez problémů, ale je zavřený, i když mělo být otevřeno. Jel jsem na jistotu a tak musím zase něco vymyslet. Hledám jiný kemp podle databáze co mám v GPS. Ukazuje mi to jeden kousek na sever hned vedle hlavní silnice. Vydávám se po A138 na Labuerdu. Hned po asi 5 km vidím ceduli na kemp. Zajíždím k recepci a je otevřeno. No super. O jednu starost míň. Kemp je to hodně velký, pěkný a docela drahý. Jsem v tento čas rád za jakýkoliv. Mají tu tři bazény, jeden je krytý a jeden vyhříváný. Lidi se tu koupají. Najednou je to o něčem jiném než ráno anebo do teď. Ubytuji se tu za 18 e. Zjišťuji, že je tu i restaurace a obchod. Za kempem teče řeka a je plná kamenů. Je odtud pěkný výhled na národní park Ordesa a hory za řekou. V okolních terasovitých skalách je spousta možností trekingu. Zajedu na místo, kde si postavím stan. Vytahuji tričko a kraťasy. Konečně. Okolo mám několik sousedů a tak se dáváme do řeči. Jedni jsou ze Skotska a druzí jsou Holanďané. Holanďané mi nabízejí stůl a židli. Mimo jiné říkají, že přijeli z Peniskoly, kde měli uvnitř karavanu přes 30°C. Později si zajdu k bazénu do restaurace na kafe. K večeru si udělám něco k jídlu a dám si sprchu. Pak se jdu projít okolo řeky. Venku je super teplo a tak relaxuji a užívám si teplo dlouho do noci.

Den 5

Pondělí 3.10. 2016, 18°C, 10:00 h, Labuerda SP

Moto 33 025 km, ujetu 301 km

Ráno vstávám a dělám si snídani. Sousedé také pomalu vstávají a chystají se vyrazit někam na trek. Všichni říkají, že je to nezvykle teplé počasí i tady ve Španělsku na toto roční období. Jsem rád, aspoň si užiju ještě trošku toho tepla. Venku je pěkně, modro, už teď je 18°C. Balení mi trvá nějak dlouho. Jsem hotov, až po 10 h. Vracím sousedům zapůjčenou výbavu k jejich karavanu. Už před jejich odchodem jsem jim poděkoval. Druzí sousedé tu jsou a pán mi ukazuje průvodce po kempech, podle kterého tady cestují. Jsou tam uvedené všechny údaje včetně GPS souřadnic a hlavně datumů jak mají otevřeno. Zkoumám ještě kempy u Atlantiku. Několik si jich ofotím. U moře by to neměl být problém a tak budu mít o starost míň. Také mi přišla zpráva z kempu v Caspe, že mají otevřeno. Tím bych měl problém s ubytováním vyřešený. Dnes dojedu k Atlantiku a pak se vrátím zhruba do poloviny

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Španělska do Caspe a zaježdím se v jižnější části pouště Los Monegros. Nakonec se rozloučím i s druhými sousedy. Jdu ještě na recepci zaplatit 18,35 e za dnešní noc. Dostávám láhev místního vína. No aspoň o něco snižuje náklady na ubytování. Musel bych jí jinak koupit v supermarketu. Jen je otázka kam s ní. Skleněná flaška je pro mě dost neskladná. Na cestu se vydávám až v 10:45 h a je už pěkné teplo. Vracím se na hlavní silnici a po ní do Ainsy. Na velké křižovatce v centru se dávám vlevo na N260 a pokračuji v původním směru. Silnice vede na Sabinanigo. Kousek za městem vjíždím do kaňonu a po levé straně mám řeku. Stoupám na náhorní plošinu, kde je docela zataženo. Přejedu plošinu a za ní silnice stoupá na paso k tunelům. Ty jsou vidět z velké dálky. Silnice je široká. Horní tunel měří 2,7 km. Projedu tunely a za nimi se najednou krajina zase úplně mění. Počasí se taky zlepšuje. Sjíždím do města Jaca, kde už je zase teplo a naprosto modro a sem tam nějaký ten mráček. Jedu stále dál po N260 a dostávám se k jejímu konci. N260 končí u Sabinaniga a směrem k horám vybíhají jen nějaké její následovnice, které nikam moc nevedou. Tím bych měl projetou převážnou část N260 což byl můj plán. Silnice se mění na N330 a tak pokračuji po ní do Jacy. Okolní krajina se mění z hor na náhorní plošiny a silnice je většinou už jen rovná. Mění se i krajina, ustoupily stromy a okolo jsou jen keře, roští a suchá tráva. Projíždím Jacu a pokračuji dál na Pomplonu. Ve vesnici Ponte la Reina zastavuji u benzínky a tankuji, kde tankuji (10 l, 1.18 e/l, 11.9 e, ujeté: 191 km, tachy: 33 122 km). Po natankování jdu za obsluhou pumpy zaplatit. Chtěl bych si ještě koupit kafe, ale nemají presovač. Mají tu jen automat na hnědou vodu a ten také nefunguje. Paní mě posílá naproti do baru a restaurace v jednom. Přejedu tedy přes silnici na parkoviště, které je z písku a kamenů. Zaparkuji přímo u terasy u starého domu. Na fasádě je jméno baru a informace i o tom, že jsem v Aragonu. Jdu dovnitř k baru, kde si objednáme kafe za 1,3 e. Vracím se, sním na terasu, kde se posadím venku. Jezdí okolo motorky a občas některé zastaví u restaurace anebo naproti na pumpě. Venku je teplo, teploměr už ukazuje 28°C. Počasí je na tom podobně. Konečně počasí jak má být. Po kratší pauze se zase vydávám na cestu a pokračuji dál na vesnici Bedrun. Je to malá vesnice jen o kousek dál. Je postavená na stolové hoře nebo spíš kopci. Jinak okolo je jen vyprahlá krajina s hlínou a suchou trávou. Předemnou je vidět klikatící se silnice k hoře a pokračující dál okolo ní. Zastavuji a udělám si foto. Provoz je tu minimální. O něco dál se dostávám k nové hlavní silnici, která se mění v dálnici. Já na ní, ale nenajíždím a jedu vedle ní po staré původní silnici. Po té skoro nikdo nejede a tak jí mám jen celou pro sebe. Prostě paráda. Dojíždím k přehradě, nebo teda spíš by tu měla podle mapy být. Napravo od silnice jsou skály a nalevo je vyschlá díra. Po několika desítkách ujetých kilometrů se konečně objevuje voda v nádrži. Je to spíš jen zbytek poblíž hráze. Kousek před přehradou je dole na břehu jezera vidět kostel a zbytky nějaké vesnice. Okolo parkují auta, ale jinak je asi vesnice s kostelem zatopená vodou. Dá se dolů zajet, ale asi by to byl trochu offroad a ještě by se muselo hledat kudy a jak se tam dostat. No raději to vypouštím. Jedu dál a projíždím okolo hráze. Občas u silnice zahlednu ceduli na Santiago di Compostela. Aktuální cedule ukazuje 800 km. Stále se držím vedle dálnice. Kličky z jedné strany na druhou a projíždím kruhové objezdy, které tvoří nájezdy a sjezdy z dálnice. Zastavuji na jednom kopci, kde jsou odpočívadla a pěkný výhled do údolí. Dám si něco k jídlu. Pomalu přijíždím do Pomplony. Na jejím okraji silnice vede do nějaké vesnice a stáčí se kolmo vlevo. Projíždím několik vesniček a nakonec se vracím na obchvat vedoucí okolo města. Podle navigace projedu skrz Haurte a dostanu se k tunelu, který mě zavede na N121A vedoucí přes horu do města Irun. Silnice stoupá na paso a na jeho vrcholu je zase 3 km dlouhý tunel. Od tunelu klesám dolů a cestou projíždím ještě spoustu jiných tunelů. Těsně před městem je silnice uzavřená a musím po objížděce. Na silnici se vracím hned u cedule města. Projíždím Irun. Je to hraniční město. Mířím směrem k moři, ale je to tu pěkný chaos. Nakonec volím nějaké místo u moře a dávám ho do navigace. Ta mě

protáhne kus po dálnici a zavede až do centra Donostie san Sebastian. Motám se v centru v zácpách a je teplo. Nakonec se dostávám do zátoky s pláží u moře. Tak jsem u Atlantiku (Cartabinské moře). Projedu zátokou a vidím značky kempu. Cedule mě vedou do protějšího cípu zátoky, odkud silnice stoupá k nějakému zámečku s rozhlednou na kopci Monte Igueldo. O kousek dál je i kemp se podobným jménem Igeldo. Zajíždím na recepci a jdu se ubytovat. Lidí je tu docela hodně i kemp je dost velký. Holka na recepci mi to spočítá na 16 e. Kouká na pas a ptá se, odkud jsem. Je vidět, že do těchto končin moc krajanů už nezavítá. Chvilku pokecáme a dostávám informace co kde je a jak se dostat do města a podobně. Pak se jdu ubytovat na přidělené místo. Je to takový malý trojúhelník na křižovatce. Jsou na něm kořeny od stromu a ještě je pěkně do kopce. Není ani kam zaparkovat motorku natož postavit stan. Tak se vracím na recepci a vysvětluji, že tam se prostě nenacpu. Tak si nakonec mám vybrat jiné místo, ale ne mezi karavanama. Tak zajedu o jedno patro níž, kde už nikdo není a tam mám místa dost. Postavím stan a беру na sebe zase kratšasy. Venku je 30°C. Udělám si rychlé jídlo a vydávám se na zastávku autobusu, která je hned vedle recepce. Je už dost hodin a chci se podívat do města a k moři. Přijíždí autobus číslo 16, a po chvilce jedeme do města. Cena je 1,7 e do centra na náměstí. Vystoupím hned na kraji pod kopcem u moře. Jdu k vodě a do parku. Jdu po břehu a zajdu se podívat na nějaký zámek nad silnicí. Pok docházím na promenádu, kde je spousta lidí jako v hlavní sezóně. Procházím až na druhou stranu, kde jsou mola a lodě. Zajdu se podívat na kasino a pak o kus dál na Akvárium. Za akváriem jsou jakési hradby padající kolmo do moře a je odtud pěkný výhled na moře. Rybáři tu chytají ryby. Právě zapadá slunce. Je to pěkné. Pak se vydávám do centra. Tvoří ho staré domy a úzké uličky se spoustou krámků, kaváren a barů. Procházím městem a zajdu na Konstituční náměstí. Tvoří ho budovy ve tvaru čtverce s podloubím. Budovy jsou osvětlené a je tu spousta stolků s deštníky. Jdu na hlavní třídu a cestou narazím na hospodu s názvem „Pilsner Urquel“. Koukám, že tu mají i Budvar za 4,5 e. Jsem už na hlavní třídě „boulevard Zumardia“, kde je spousta altánků. Povaluje se v nich spousta bezdomovců. Podívám se na divadlo a zase podobnými uličkami s bary a obchody dojdu na další náměstí „Gipuzkoa plaza“ odkud má jezdit autobus nazpět. Projdu si ještě park a pak čekám na zastávce až pojede autobus. Po 30 minutách jízdy vystupuji na konečné u kempu. Zajdu si dát sprchu a odpočívám ještě v teple u stanu se sklenkou místního vína.

Den 6

Úterý 4.10. 2016, 18°C, 10:30 h, Donostia st. Sebastian SP

Moto 33 326 km, ujeté 441 km

Vstávám a jdu si udělat něco k snídani. V noci bylo docela teplo, ale všechno je nějaké mokré. O patro výš stojí karavany a jejich obyvatelé se také pomalu probouzí a vstávají. Jsou to většinou samí důchodci. Závidím jim, jak si to užívají a cestují všude možně. Na rozdíl oproti našim důchodcům, kteří jen sedí doma u televize. Ono jim ani nic jiného s našimi důchody nezbyvá. Spousta jich také balí a vydávají se dál na cestu. V noci okolo stanu něco poskakovalo, ráno zjišťuji, že to byly žáby. Také balím a o něco později zajdu na recepci zaplatit za kemp 16 e. Opouštím kemp, venku je o něco chladněji ale pěkně. Po sinici se vracím zpět do města Donostie. Projíždím městem a hledám výpadek na dálnici. Je to dálnice, která byla vidět z kempu směrem do údolí. Najedu na ní a dostávám se z města ven.

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Pokračují dál po A15 na Irurzun. Na první benzínce u Lasarte zastavuji a tankuji (11 l, 1.18 e/l, 13 e, ujet: 218 km, tacho: 33 340 km). Venku je polojasno. Stoupám zase do hor a po moři už není ani vidu ani slechu. Po pár kilometrech za městem mizí i klasický přímořský chaos. Doprava řídne, jsem docela rád, protože už si zase můžu vychutnávat pohodovou jízdu. U Irurzunu opouštím dálnici a jedu okolo ní dál přes kopce po N240A na Pomplonu. Jede za mnou ještě jeden motorkář. Přidává se ke mně a tak jedeme společně. Dojedeme na kraj města a najedeme zase na dálnici. Jedeme po obchvatu a já se držím cedulí na A21 Jacu. Motorkář mává a sjíždí do města. Jede tu ještě několik dalších motorek, ale všichni sjíždění na stejném sjezdu. Dál zase pokračuji sám. Dojedu ke sjezdu u Elorz, kde zase sjíždím z dálnice na NA2420. Je to stejná silnice, po které jsem jel včera. Zastavuji se na kopci na stejném místě. Dám si něco k jídlu. Tady už je zase pěkně modro a teplo. Dojedu na první křižovatku a jedu do vesnice Lumbier. Odtud se dá jet do několika kaňonů vedoucích až k francouzským hranicím. Problém je jen ten, že kaňony jsou docela dlouhé a pro dojezd motorky je potřeba přemýšlet o tom kde se dá natankovat. Vydávám se po NA178 do kaňonu Valle de Salazar. Kaňony jsou to suprové. Skály a údolím se klikatící silnice. Prostě paráda. Chtělo by to tu zůstat několik dnů a jezdit jen po kaňonech. Myslím, že jsem zahlédl ceduli na nějaký kemp hned na začátku u vesnice Lumbier. Ve vesnici Navascues odbočuji podle cedulí do druhého souběžného kaňonu Valle de Roncal po silnici NA214. Silnice je široká s pěknými zatáčkami stoupající na bok kaňonu. Z vrchu zase hned klesá do druhého kaňonu. Vyjíždím v Burgui. Musím se vrátit k hlavní silnici, abych dojel k benzínce v Puente la Reina de Jaca. Tahle krátká zájízka po kaňonech dělá 50 km. Kdybych dojel až na konec a zpět najel bych tak určitě okolo 200 km. Jedu po A137 a vyjíždím až na konci přehrady. Najedu zase na N240 a dojedu do vesnice s benzínkou. Jedu rovnou natankovat (11 l, 1.18 e/l, 13 e, ujet: 206 km, tacho: 33 546 km). Moc mi toho nezbylo. Je to docela škoda. Vydávám se dál po silnici A132 pod Pyreneje. Po pár kilometrech se dostávám zase do dalšího malého kaňonu. Silnice je to užší, ale zase s minimálním provozem. Jedu tu jen jeden český kamión. Na konci se kaňon otevírá a já vyjíždím ven z hor. Na konci u Riglos je pěkná červená skála. Zajedu na pole odkud je na skálu pěkný výhled a udělám si tu foto a malou pauzu. Nad horou krouží velcí černí ptáci. Teplota stále stoupá už je 32°C a já opouštím hory a dostávám se na rovinky pod kopci. Silnice je najednou rovná a míří až na obzor. Jedu na Huescu. Objedu město a jedu dál na Sarinenu po A131. Okolní krajina se změnila a mění se v poušť. Dojíždím do pouště Los Monegros. Přejíždím na A230 a jedu do Bujaraloz. Tentokrát jedu podle navigace po malé silnici přes Valfartu. Zastavím se u vysázeného lesa, snaží se tím změnit asi klima pouště. Jedu po bílých prашných cestách. Zajedu se podívat na kopec, odkud je pěkný výhled na celou poušť dole pode mnou. Cestou vidím přejeté divočka. Z Bujaraloz už mířím do Caspe. V Caspe se zastavím u supermarketu, kde dokoupím zásoby. Jedu rovnou do kempu u jezera. Dnes jedu na jistotu a také vím, kde kemp je. Po chvilce jsem u recepce. Jen tu vykácely většinu nektarinkového sadu co tu byl. Jinak je všechno stejné. Zajdu na recepci se ubytovat za 13,5 e na noc. Potom se jdu ubytovat a zajdu se podívat k jezeru. Hladina je docela nízko. Je tu spousta Čechů. Říkají, že je moc velké teplo a sucho. Prý ani ryby moc neberou. No, mě to moc nevadí. Tvrdí, že za několik dnů klesla hladina o 1,5 m. Pak si zajdu udělat jídlo a zajdu na pivo, kde se podívám na net. Je teplo, je to prostě paráda.

Den 7

Středa 5.10. 2016, 18°C, 10:30 h, Caspe SP

Moto 33 767 km, ujetu 228 km

Vstávám a venku je nádherně, obloha je modrá, jen sem tam je taková bílá šmouha. Sundal jsem všechno z motorky a dnes se vydávám na lehkou bez bagáže. Vyrážím z kempu po 10 h.. Dnes se rozhoduji podívat se po poušti jižněji od Caspe. V těchto končinách jsem ještě nebyl. Hlavně se chci podívat na cestu okolo řeky, ta by podle mapy měla vypadat dost zajímavě. Najedu na hlavní silnici a po ní mířím do Caspe. Na křižovatce uhnu na Bujaraloz, odkud jsem včera přijel. Po asi 2 km je tu benzínka Repsol. Tak jdu natankovat (13 l, 1.19 e/l, 15.5 e, ujetu: 239 km, tachy: 33 785 km). Od benzínky se vracím zase zpět na křižovatku, ale pokračuji rovně na úplně opačnou stranu. Jedu po silnici N211 na Alcaniz. Cestou se poušt trochu mění na kamenitou, s menšími hnědočervenými skálami. Jinak je okolo jen prach a písek. Zajíždím mimo silnici a jedu se podívat k po prašné cestě ke skálám. Zastavuji a dělám si tu pauzu. Je to pěkné a už je i docela slušné teplo. Kameny tvoří takové malé terasy. Pak pokračuji zase dál a na kraji Alcanizu, kde je ukazatel na závodní okruh odbočuji na druhou stranu. Venku se začíná nějak zatahovat. Jedu po N232 na Valdealgordy, kde najíždím na N420 směrem Taragona. Po cestě přejíždím 0 poledník (Greenwich). Zastavuji na parkovišti, kde je cedule nebo spíš rámeček s nápisem „Vítejte v Aragonu“. O kousek dál je kamenný obelisk označující místo kudy probíhá poledník. Udělám si tu nějaké foto. Rámeček funguje tak, že si do něj stoupnete, a když vás někdo vyfotí tak to vypadá jako pohled. No nikdo tu není a tak šteluji foťák na rukavici a podpírám ho kamenem. Testuji, co z toho vyleze a je to docela zajímavé. Co myslíte, že mě napadlo jako další bod programu. No jasně... Nacpeme do rámečku i motorku. Okolo je chodník s plůtkem, tak to chce trochu manévrování, ale nakonec se zadařilo. Dělám foto a trochu doufám, že nikdo nepřijede, aly si také udělal fotku. Jak to vyšlo, můžete posoudit v galerii na www.journey.cz anebo jsem jí dal jako úvodní fotku k tomuto cestopisu. Když už jsem se dostatečně vyblbnul, tak můžu zase jet dál. Cesta vede po kopcích a po levé straně je poušť, která pomalu ustupuje, a začínají se objevovat stromy. Napravo je pak údolí a za ním jsou vidět další kopce a hory. V horách je nějak šedivo a nevypadá to na moc dobré počasí. Tady na poušti se nemají mraky o co zaseknout a tak zase rychle někam utečou. Silnice je pěkná a široká s táhlými zatáčkami. Dojíždím do vesnice snad po 20 km. Stromů přibývá a objevují se i olivovníky. V Calaceite zastavuji u hotelu za benzínovou pumpou. Udělám si pauzu a jdu si dát na terasu kafe. Stojí 1,3 e. Chvilí tu posedím a projede okolo i několik motorek. Motorkáři z Německa a podobně tu ještě dost jezdí. Všichni si tu užívají poslední pěkné letošní počasí. I když tady dole je na naše poměry počasí pořád dobré. Dojedu na křižovatku za Gandesou, kde se zase vydávám zpět do pouště. Odbočuji na N230 a jedu do Asca. Vidím nějaké auto v příkopu a po několika kilometrech už jsem zase v poušti. Okolo jsou zase skály a kopce, suchá tráva, prach a písek. Přejedu přes kopce a sjíždím dolů do města k řece Ebro. Projedu městem a před mostem najedu na silnici vedoucí do Fixu. Cesta vede okolo řeky a zase je to naprosto jiná krajina. Do Fixu dojedu po chvilce. Zase před mostem najedu na nějakou místní malou silnici a jedu po ní do Riba roja d'Ebre. Cestou se zastavuji u nějakého malého kostelíku. Ukazují k němu cedule, ale silnice po chvilce mizí a mění se v šterkovou offroadovou vložku. Dojedu aspoň na vyhlídku kus nad silnicí, odkud je pěkný výhled na řeku zařezanou v okolní písčité a kamenité krajině. Silnice dál vede do docela prudkého kopce. Nahoru by to šlo, ale dolů nevím, jak by to dopadlo. Jednou okolo dva kluci v autě. Mají 4x4 a tak mají co dělat. Při návratu, říkají, že cesta není nic moc

a prý je to ještě docela daleko. Vracím se zpět na silnici stejnou cestou. Okolo řeky pokračuji dál a ze silnice je vidět i onen kostelík. Projedu Ribú a dostanu se k přehradě. Dělam si tu foto. Za přehradou je nádrž a park s názvem Riba roja. Silnice vede okolo zátoky, kde je i kemp a pak prudce stoupá do kopců porostlými stromy. Je tu snad milion perfektních zatáček a nikdo tu nejezdí. Užívám si perfektní cestu, okolní krajinu a občasné výhledy na údolí a nádrž dole. Na okraji národního parku na kopci odbočuji doprava na Fayon a kopci se zatáčkami sjíždím zase dolů k řece. Tak tohle opravdu nemělo chybu. Zatáčky, kaňony, skály, kopce, řeka. Jen je potřeba dávat pozor na spadlé kameny. Občas nějaký leží na silnici. Jeden z nejhezčích úseků mé letošní cesty. Přejeďu na druhou stranu řeky a přes Fayon mířím dál. Silnice pokračuje ve stejném duchu dál až do Mequinenzy. Na jejím konci kousek před městem prudce klesá serpentýnami zase dolů k řece. Na kopci nad řekou je v dále vidět nějaká pevnost. Sjíždím až k řece a dostávám se na silnici vedoucí z Mequinenzy do Caspe. Jedu do města, které je snad mrtvé. Nikdo nikde není. Všechno je zavřené a hledám nějaký obchod. Jinak bych musel jet až na druhou stranu do Caspe. Jeden menší obchod najdu na hlavní ulici v centru. Mají taky zavřeno. Jdu se podávat na ceduli, otevírají, až v 17 h. Holt mi nezbývá než počkat. Městem vede hlavní silnice. Po jejích stranách jsou stromy a za nimi je pak malá jednosměrná silnice, kde parkují místní před domy. Na druhé straně to vypadá podobně, jen jsou tam komerční stavby. Zaparkuji u domů pod stromy ve stínu. Teplota je sálem přes 30°C. Není tu co dělat a tak se trochu procházím kolem. Před 17 h přijíždějí prodavačky a po chvíli se obchod otevře. Nakoupím nezbytné zásoby a vracím se zase zpět po silnici. Přejeďu přes řeku a vydávám se směrem na Caspe. Po pěkné silnici se zatáčkami dojíždím rovnou do kempu. Zbytek dne zase trávím odpočinkem v kempu. Musím ještě připravit všechny věci, nandat brašny na motorku a zabalit to co nebude potřeba. Zítra mě čeká poslední přesun na motorce zase zpět do Pyrenejí. Dovolená se pomalu končí. Počítám, že dál už to s teplem taky moc valné nebude.

Den 8

Čtvrtek 6.10. 2016, 17°C, 8:30 h, Caspe SP

Auto 89 252 km, ujeté 7 km

Moto 33 995 km, ujeté 262 km

Ráno musí jak na potvoru pršet. Dokonce se přidává i bouřka. Blýskalo se i v noci, ale nepršelo. Přestává pršet asi tak v 8:30 h. Balím věci a zase mám všechno mokré. Čekal jsem, že to počasí ještě ten jeden den vydrží. Podle předpovědi měl být čtvrtek nejchladnější den a tak to vypadá, že to asi tak bude. Jdu si udělat snídani. Zajdu zaplatit za kemp. Platím za 2 noci 27 e. Ptám se holky na recepci, jestli je někde v Mequinenze pumpa. Včera jsem nikde žádnou neviděl. Jinak bych musel jet do Caspe. Dál totiž asi nedojeďu. Myslím, že i těch 20 km bude docela strop. Tvrdí, že za městem asi 4 km je pumpa ve směru na Lleidu. Tak to risknu, zpět a asi nikam jinam už to pak nepůjde. Díky včerejší přípravě mám sbaleno docela rychle. Po 9 h se vydávám na cestu. Venku neprší, ale je nízká oblačnost. Je sychravo, zataženo a není nic vidět. Zajímavé počasí na poušť. Jedu po stejné silnici jako včera. Projedu Mequinenzu a jedu dál. Hledám pumpu a stále nic nevidím. Už začínám mít blbý pocit, když v tom konečně zahlédnu benzínku na levé straně silnice. Zajíždím a tankuji (13.4 l, 1.19 e/l, 16 e, ujeté: 243 km, tach: 34 028 km). Spadnul mi kámen za srdce a můžu jet dál. Vypadá

to, že dnešní den už asi bude taky jen o přesunu. Počasí je stále mizerné. Říkám si, jak asi dneska dojedu daleko bez deště. Před Fragu najedu na neplacenou dálnici a objíždím po ní okolo města Lleida. Nějak mrholí a začíná drobně poprchávat. Nejhorší to vypadá přede mnou napravo. Na severu od města odbočuji na C12 a mířím přímo do hor na Balaguer. U Balagueru se napojuji na hlavní silnici C13 podle cedulí La Seu a Andorra. Cestou si dělám pauzu na nějakém poli pod olivovníky. Počasí se konečně vybírá. Oblačnost se zvedá a je sucho, ale chladno jen 19°C. Druhou pauzu si dělám u nějakého motorestu, kde se zastavím na kafe. Venku pak pokecáme s chlapíkem z Andorry. Vypráví, že dělá řidiče autobusu, a že pracoval i v Kanadě. Občas vykukne i slunce, ale jen na chvíli. Jedu okolo jezera a už jsem zase v horách a projíždím tunely. Silnice stoupá a nadmořská výška se zvyšuje. Dojedu do La Seu a na kruhovém objezdu odbočuji doprava na Puigcerdu. Koukám na okolní kopce, které už jsou vidět. Na jednom je nějaká anténa a říkám si, že by nebylo marný tam vyjet. Po chvíli už jsem v Puigcerde a hned přejíždím hranice do Francie a jsem v Bourg-Madame. Jedu do kempu, kde mám auto a vlek. Zastavím se na recepci a pak se jdu ubytovat. Postavím stan. Venku se najednou brutálně zatahuje. Vypadá to na pěknou bouřku. Sotva všechno dodělám ta se spouští pěkný slejvák a bouřka. Najednou se markantně ochlazuje. Je mi kosa, tak jdu do auta a jedu so Španělska na nákup do Carefouru. Nakoupím si tu všechno potřebné i na zpáteční cestu. V autě je místa dost, tak už nemusím přemýšlet nad množstvím a místem. Nikam nespěchám. Když jdu ven z obchodu, tak už je venku po bouřce a obloha se začíná protrhávat. Okolní kopce, na které jsem koukal po cestě, jsou totálně pokryté sněhem. No říkám si, že jsem to stihnul jen tak tak. Teď už by to asi ani na ten kopec asi nešlo. Vedle je obchod s vínem a tak si v něm koupím 2 l kanistr. Koukám, co tu mají a ještě nakoupím nějaké sůvoše domů pro holky. Vracím se zpět do města a v Puigcerdē zajedu na benzínku na dotankování (27 l, 1.24 e/l, 33.7 e, ujet: 394 km, tacho: 89 258 km). Vracím se do kempu a definitivně opouštím Španělsko. V kempu si udělám večeři. Pak připojím vlek za auto a naložím na něj motorku. Připevním ji a všechno ostatní naložím do auta. Venku je čím dál tím větší zima. Hodím ještě na stan plachtu kvůli lepší izolaci. No ale moc valně to nevypadá. Později zalézám do stanu, ale chtělo by to nějaký přímotop.

Den 9

Pátek 7.10. 2016, 0°C, 7:30 h, Bourg-Madame F

Auto 89 259 km, ujet 594 km

Moto 34 257 km, ujet 0 km

Venku je zima. Všude je led a mráz. Motorka je celá zamrzlá. Přimrzla i plachta ke stanu a kapky se změnilly na ledové kuličky. No to je hnus. Jdu do auta, ale tam je to stejný. Dospat už nejde. Musel bych jedinež nastartovat a zatopit. Jdu se aspoň ohrát do koupelny. Tam je to jak v parních lázních. Dám si sprchu. Ven se mi moc nechce. Balím poslední věci a naložím je do auta, po tom co oklepu led a tak podobně. Vykukuje slunce a tam kam svítí, tak to docela jde. Teplota se trošku zvedá. Musím ještě počkat, protože s námrazou jsem nepočítal. Mám samozřejmě letní pneumatiky a musím se dostat přes kopce na druhou stranu. Raději pojedou o něco později, až se silnice trošku okřejí. V 10 h se teplota vydrápala na 5°C. Tak se rozloučím s majitelkou kempu a jejím synem a vydám se na zpáteční cestu. Vezmu to vnitrozemím, je to nejkratší cesta z hor k dálnici. Jedu za město a úzkými silnicemi N20

stoupám na paso vedoucí k Andoře. Teplota zase klesne na 0°C a okolo silnice jsou zamrzlé louže. Na paso nejedu, ale projíždím tunelem Puymorens 4,9 km a platím za průjezd 6,7 e. Projíždím tunelem a jsem těsně vedle Andorrry. Za tunelem klesám dolů a teplota roste. Po chvíli už teploměr ukazuje 3°C. Stále jen jedu z kopce a klesám až do Tarasconu. Jsou to tu pěkné městečko s pěknými domy se spoustou turistů. Mají tu otevřené kavárny s terasami, kde si dávají kafe. Teplota je už na 13°C. Projíždím Foix a silnice je občas čtyřproudá. Buduje se sem dálnice na etapy jako u nás. O kousek dál už najíždím na dálnici A66. Ta mě dovede k A61 vedoucí do Toulouse. Kousek před městem platím mýto 5,6 e. Město projíždím bez větších problémů a mířím dál na sever. Jedu na Montauban a před ním zase platím další mýto 3,4 e. Za mýtem je hned parkoviště a tak tu zastavuji a dělám si pauzu. Dám si tu kafe a oběd. Venku je pěkně slunečno a teplota ukazuje 20°C. Vedle na trávě rozhodím plachtu a suším jí na slunci. Od Pyrenejí se zatahuje a na vodu to nebude. Jedu dál na Cahors. Dojíždím nějaký pracovní pickup, který má na korbě chroští. Rozhoduji se ho předjet, když v tom se ozve obrovská rána. Jako první kouknu do zrcátka, jak to vypadá na vozíku. Tam je všechno v pořádku. Auto taky neplave, tak kontroluji okolí. Na pickupu bouchla zadní guma. Jsem rád, že jsem nejel za ním, ale vedle. Lítají z něj kusy gumy a asi bych nějakým dostal a to nemluvím o naloženém vleku a nouzovém brzdění. V prvním okamžiku jsem si myslel, že to byla rána ode mě, a docela jsem se i lekl. No všichni to zvládly bez problémů a to je fajn. Vidím ve zpětném zrcátku, jak pickup zastavuje na krajnici. Jedu dál na Brive la G., kde zase platím mýto 12,9 e. Odbočuji směrem na Lyon. Dálnice stoupá na takovou vrchovinu uprostřed Francie. Pohybují se okolo 1000 m.n.m. a teplota klesla na 13°C. Po přejetí vrchoviny zase klesám dolů do Clermontu. Najíždím zase na jinou dálnici. Tentokrát se vydávám jen kousek směrem na sever. Jedu po A71 na Paříž. Z dálnice sjíždím po chvíli na Vichy. Platím mýto 18 e. To je docela suma, ale zase jsem ujel pořádný kus cesty. Do Vichy vede placená dálnice, tak už jí opouštím a do města dojíždím po normální okresce. Hledám kemp podle značek, které jsem tu viděl, když jsem tu projížděl posledně. Přejedu řeku a odbočuji doprava. Jedu okolo řeky směrem z města. Přejedu odbočku na kemp, tak se musím někde otočit a vrátit se. Dojedu slepou ulicí ke kempu, kde je zavřeno a nikdo tu není. V autě hledám v navigaci jiný. Měl by být na druhé straně řeky. Mezitím sem přijíždí karavan z GB. Počkáme s řidičkou a pak se vydáváme hledat druhý kemp. Vracíme se stejnou cestou, kterou jsem sem přijel. Přejedeme přes most a sjedeme k nějakému jachtařskému klubu na pravé straně za mostem. Ptáme se na kemp nějakých místních lidí. Posílají nás dál na druhou stranu (nalevo od mostu). Angličanka bloudí a najede do špatného odbočovacího pruhu. Ukazují jí, že musíme dál rovně. Konečně se dostaneme za hlavní silnici. Navigace mi ukazuje, že mám jet vlevo a pak po břehu řeky doprava. Čekám za křižovatkou, ale Angličanka jede zase rovně. Nacházím kemp a kousek dál u řeky. Na konci ulice je pak ještě jeden. Zajedu na recepci a jdu se podívat po Angličance. Mávám na ní a po chvíli dorazí. Jdeme na recepci se ubytovat. Nakonec se podařilo najít otevřený kemp a ubytovat se. Platím 10 e bez papírů. Zajedu si vybrat nějaké místo. Hledám nějaké kousek dál od řeky, snad tam nebude taková zima. Místa jsou oddělené živými ploty. Mají tu i bazén a tobogán. Koupelny jsou také pěkné. Ubytuji se, postavím si stan a udělám si něco k jídlu. Venku je 15°C. Vydávám se ještě do města. Jdu podél řeky k mostu, přes který jsem dneska dvakrát jel. Jdu po něm na druhou stranu. Na mostě vlají vlajky některých států EU. Jdu po silnici dál do centra. Uprostřed je velký park s lázeňskými budovami. V nich jsou léčivé prameny. Vypadá to tu jako v Mariánských lázních. Také je tu promenáda, kterou se můžete procházet. V centru parku je pak nějaký hotel. Budovy jsou nasvícené a vypadají pěkně. Okolní uličky jsou tvořeny starými opravenými domy a je tu několik pasáží s obchody. V uličkách jsou pak restaurace, kavárny a jiné další občůdky. Je tu ale už docela mrtvo. Jen sem tam někdo

posedává v kavárně. Projdu se parkem zase zpět k řece. Dostanu se do parku, který tvoří takovou pěší zónu na břehu řeky. Je tu i menší zoo s nějakými zvířaty. Také tu je několik jezírek s vodotrysky a okolo nich rostou bambusy a různě velké stromy. Stromy mají u sebe cedulky s názvy. Okolo chodníku, stojí také tyčové lampy s různými barvami. Vypadá to tu pěkně. Když se tu projdu, vracím se pomalu zase k mostu. Je už docela dost pozdě. Vracím se tedy zpět do kempu, aby mi nezavřeli bránu a já nemusel blbnout někde venku. V kempu si chci dát sprchu, ale ve čtyřhvězdičkovém kempu teplá voda dnes už neteče. Venku je zima a tak to nějak odfláknu. Dám si ještě trošku vína a jdu zalézt do stanu a spát.

Den 10

Sobota 8.10. 2016, 6°C, 8:30 h, Vichy F

Auto 89 853 km, ujetu 556 km

Moto 34 257 km

Ráno vstávám a venku je docela zima. Nicméně ne taková jako včera. Je mlha, hlavně okolo řeky. Dělán si snídani a pomalu balím věci. Naproti mně se ubytovali nějakí Francouzi s veterány. Připravují se na odjezd, asi tu někde budou mít sraz veteránů. Jdu se podívat na jejich vozítka a pak se ještě zajdu podívat k řece. Mlha se začíná pomalu zvedat a na řece jezdí veslaři. Vracím se k autu a dobalím poslední věci. Zajdu si ještě dát tu sprchu. U sprch potkávám Angličanku a tak ještě chvíli pokecáme a rozloučíme se. Dám si sprchu, teplá voda už teče a je to paráda. Vydávám se zase na cestu. Vracím se k mostu a přejíždím ho na druhou stranu. Jedu do centra směrem na Cusset a po 907 dál na Lapalisse. Jedu místní silnicí, kde není moc velký provoz. Dojedu na kraj města Lapalisse a stojím v pěkné zácpě u kruhového objezdu. Město je uzavřeno a musí se objíždět okolo. Koukám, že zrovna tady se koná ten sraz veteránů. Dopravu řídí policie a na střídačku pouští auta z každého nájezdu na kruháč. Chtěl jsem jet doprava, ale tam to nejde. Musím jet rovně dolů z kopce. Dostávám se do jakési průmyslové zóny. Zajedu k supermarketu Intermarche a natankuji tu (40 l, 1.36 e/l, 54.4 e, ujetu: 622 km, tachy: 89 880 km). Kluk co tankoval přede mnou, mi dává vodu do odšťikovače co mu zbyla. Ptám se ho na cestu. Skočím si do krámu ještě na WC. Pak podle rady objedu město a vrátím se na jeho konci na silnici, kterou jsem potřeboval. Tady taky dopravu řídí policie. Ven z města už to jde dobře. Strávil jsem tu přes hodinu. Jedu na Digoin, najíždím na rozestavěnou dálnici N70. Jede se plynule a tak už to konečně zase utíká. Teplota venku mezi tím stoupla na 10°C. Vykukuje slunce a otepluje se na 15°C. Přijíždím do Chalonu-sur-Saone. Dál jedu po N73 na Dole. Mezi vesničkami zastavuji na parkovišti, kde suším mokré věci. Po pauze zase jedu dál. Venku je stále pěkně a v Traveax zajíždím k supermarketu, který je hned vedle silnice. Musím jít dokoupit zásoby a koupím i nějaké věci domů, které potřebuji. Vedle je stánek, kde prodávají kafe a jídlo. Zajdu si tam a pokecáme s obsluhou o tom, odkud jsem a kam jedu a jak je to ještě daleko. Říkám, že to mám asi 1000 km. Pak se rozloučíme a já se vydávám dál na cestu. Jedu podle značek rovnou na Bresancon. Před městem se zatahuje a trošku poprchává. Do města se dostávám na kraji, kde už se napojím na známý obchvat. Minu, ale nájezd na dálnici. Po pravdě mi to ani nevadí. Tuhle cestu také znám a jede se po ní také dobře. Mířím na Rioz, odbočuji na Esprels. Silnice vede přes vesničky a městečka. Projíždím lesy se zatáčkami. Tady je to na motorku super. Zastavuji na jedné odbočce, kde si udělám pauzu a dám si jídlo. Jednou okolo kluci na kolech,

ale jediné co jim rozumím je něco o pěkné motorce. Po zastávce jedu do Belfortu. Po pár kilometrech se spouští déšť. Na kraji Belfortu je zácpa a tak ještě zastavím u supermarketu na dotankování (23.5 l, 1.23 e/l, 29 e, ujet: 346 km, tach: 90 226 km). Venku je jen 10°C a prší. Rozhoduji se místní kemp vynechat. Od nákupní zóny jedu rovnou na dálnici. Musím ještě zaplatit 2,8 e za poslední mýto po cestě na Mulhouse. Po chvilce už jsem zase u Rýna. Přejíždím po mostě a jsem v Německu. Jedu po dálnici na sever na Freiburg. Venku se už zase udělalo docela pěkně. Přestalo pršet a teplota stoupla na 15°C. Stmívá se. Zajedu na parkoviště na další pauzu. Přijíždí polský kamionák a nějak tu manévruje. Tak mu kousek popojedu, aby se tam lépe vešel. Pak se zastaví na kus řeči. Pokecáme o motorkách, říká, že má CBR 900. Po zastávce jedu dál a rozhoduji se odbočit do města Freiburg. Projedu městem a jedu pře hory na Donaueschingen. Přejedu kupce už naprosto potmě. Přijíždím dálnici na Stuttgart. Teplota klesá na 6°C. Hledám nějaké parkoviště s menším provozem. Nakonec jedno najdu. Je tu docela bordel a smrad. Tak zajedu na druhou stranu. Udělám si jídlo a ani nevím jak, usínám v autě.

Den 11

Neděle 9.10. 2016, 8°C, 7:00 h, Rattueil D

Auto 90 409 km, ujet: 601 km

V noci se probouzím v 1:30 h a pak ještě jednou v 6:30 h. Okolo 7 h si jdu udělat snídani. Venku je trošku oteplilo na 8°C. Musím říct, že jsem to čekal o něco horší. Odjíždím v 7:30 h a na nebi je to zase šedivé a černé. Po asi 20 km leje jak o život. V lijáku jedu dalších 50 km až před Stuttgart. Projedu okolo města a mířím na Heilbron. Na nebi se to začíná pomalu protrhávat a teplota leze na 10°C. Zastavuji se na pumpě, kde jdu spáchat očistu a nabrat nějakou vodu. Vedle zastavuje kluk z motorkářského klubu „MC bad Habits“. Pokecáme spolu o motorkách, klubech a plánování akcí a tak podobně. Koukám, že je to všude stejný. Uspořádat něco pro ostatní a ti pak nemají čas a tak podobně. Dá mi pozvánku na akci, kterou pořádá, ale říkám mu, že to mám trošku z ruky. Rozloučíme se a jedeme každý dál po svém. Po chvilce najedu na A6 na Norimberk. Cestou potkávám blbce Rumuna. Jeho jízda to je opravdu dílo. Jede tak, že brzdí dva pruhy. Chvilku jede rychle a pak zase tak pomalu, že je za ním kolona. U nás by ho vzali zprava, tady si to nikdo nedovolí. Dojíždím asi 50 km před Norimberk a dělám si pauzu na oběd a kafe. Nad parkovištěm je „merda les“ jako většina parkovišť bez WC. Na kraji Norimberku se dostávám do zácpy. Popojíždíme a teplota je 11°C. Je poledne a trávím tu asi 45 min. Na konci je bouračka, která vůbec nebrání provozu. Brzdí to jen čumilové. Je zase pěkně a až 60 km před hranicemi chytám další bouřku. Zhruba 20 km před hranicemi se k tomu přidávají ještě kroupy. Teplota klesne na 9°C. Kam to mířím. Pokračují přeháňky a za chvilku jsem v Česku. Zastavím na benzínce a tankuji (20 l, 30 Kč/l, 600 Kč, ujet: 620 km, tach: 90 846 km). Od pumpy jedu po dálnici až do Plzně. Odbočuji na Most. V Kralovicích jedu na Rakovník a dál na Louny. Domů dorážím po 17 h.

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Závěr

Auto konečný stav 91 010 km

Moto konečný stav 34 257 km

Po nezdařené jarní cestě, kdy nás provázely jen problémy, a z Pyrenejí jsme projeli jen nepatrnou část, byla tato cesta naprostý opak. Všechno klaplo tak jak mělo a podařilo se projet hory podle původního plánu. Jediné problémy byly s hledáním kempů, ale to se dalo vzhledem k datu cesty předpokládat. Ke konci už bylo i trochu náročnější počasí, ale nakonec všechno dopadlo k naprosté spokojenosti. Vy, kdo máte rádi pěkné táhlé kopce se spoustou zatáček a minimálním provozem, tak Pyreneje jsou naprosto ideální. Neváhejte, sem vyrazit opravdu to stojí za to. Přesun 1 800 km je sice trochu náročnější, ale vyplatí se to.

Na této cestě jsem najel v autě 3 469 km a na motorce 1 498 km. Celkem jsem najel 4 967 km. Za benzín jsem zaplatil dohromady 350 e. Mýta 108 e. Ubytování 126 e a nějaké věci okolo dohromady tak 200 e. Celkem to bylo něco přes 600 e.